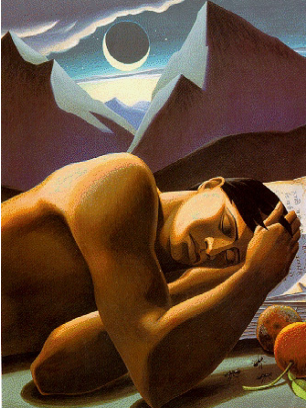
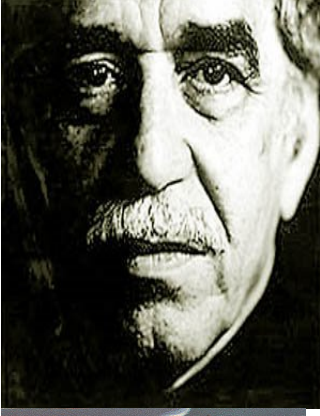

ஐந்தாம் பகுதி: கதைகள், கதைகள், கதைகள்

புனைகதை ஒன்றில் 'நம்பத்தக்க' வடிவில் கதை சொல்லி வருபவரிடையே அல்லது இடையிடையே மிகையான அல்லது அறிவுக்குப் பொருந்தாத நிகழ்வுகளைச் சேர்த்து வழங்குதல், புத்திலக்கிய மரபு ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐம்பதாண்டுகளில் ஜெர்மானியப் புதினங்களில் இப்போக்கு காணப்பட்டது. ஆனால் இன்று மத்திய அல்லது லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியத்தின் பொற்காலத்தைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர்கள், குறிப்பாக, ஆஸ்துரியாஸ் (Miguel Angel Asturias), கார்பென்டியர் (Alejo Carpentier), மர்கெஸ் (Gabriel Garcia Marquez) ஆகியோரின் படைப்புகளில் தான் இந்த அடையாளங்கள் சிறப்பாக, பாங்குடன் காணப்படுகின்றன. மர்கெஸின் ஒரு நூற்றாண்டுத் தனிமை (Cien anos de soledad)யில் மாயப் புறவாய்மை (Magic அல்லது Magical realism) சிறப்பிடம் பெறுகிறது. சான்றாக, இந்தப் புதினத்தில் ஒரு பாத்திரம், தனது தந்தை துணியை வரிசையில் உலர்த்தும் போது வானுலகம் நோக்கிப் புறப்படும்! இந்த 'மாயப் புறவாய்மை' எனும் சொல் அல்லது தொடர், வறோட்டப் பண்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் படைப்புகளைத் தொடர் விரிகிறது. அதாவது, 'எதார்த்தம்' (புறவாய்மை) எனும் கட்டை உடத்தை வளையே வந்து பழங்கதை (Fable), மக்கள் மரபுக்கதை (Folktale) இல் பொருட்கற்பனை (Myth) ஆகியவற்றின் உயிராற்றல்களிலிருந்து ஆக்கம் பெற்று அதே பொழுதில் நிகழ்காலச் சமீபகதைக்கு இயைந்ததொரு கற்றை உள்ளார்ந்த கருவாக இருத்தல் ஆகும்.

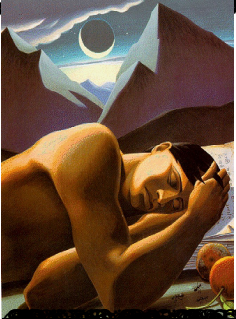
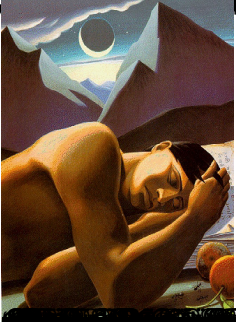
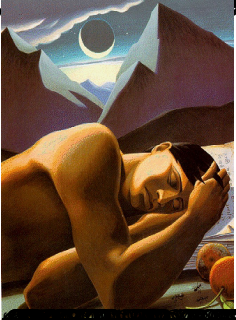
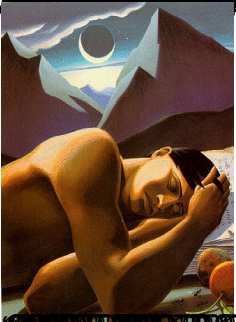
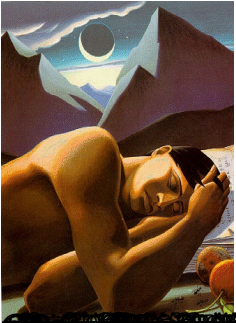
‘ஓர் நபராண்டுத் தனிமை’ வளெளிவந்த நாளிலிருந்து (1967) இன்றுவரை உலகெங்கும் பரவலாக அறியப்பட்ட, பல மொழிகளில் ஆக்கம் பெற்ற புதினம். (அண்மையில் இந்தி மொழியில் வளெளிவந்துள்ளது.) அறிவார்ந்த வாசகர்களால் மட்டுமின்றித் தரேந்த திறனாய்வாளர்களாலும் பாராட்டப்படும் பெருமனை பெற்றது இந்த நபல். விவிலியத்தில் உலகத்தோற்றம் பற்றிக் கபறும் முதற் பிரிவு(Genesis)க்குப் பிறகு மனிதகுலமனைத்துப் பபிக் வணேபிய நபல் இதுவனை ஓர் ஆய்வாளர் கபறுகிறார். ஹமேரின் ஓபிஸியுடன் ஓப்பிடுகிறார் மற்றொருவர். கற்பனையின் உச்சத்ததைத் தடும் இந்நபலில் எதார்த்தமும் மாயத்தனமையும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது விவிக் கிறார் இன்னொருவர். களிக் கப்த்தும் வரலாறாகும் இப்புனைகையின் காவியத்தனமையை விவிக் கிறார் வறொருவர். ஆம் மார்கஸஸ் ஓர் மகாகவி, மாமூனிவர், ஓப்பற்றரசவாதி.

மகொந்தளே எனும் சிறற்றபரில் கதை தடங்குகிறது. ‘ஓர் நபராண்டுத் தனிமை’ இந்த ஊரின் வரலாற்றைக் கபறுகிறது. அங்கு ஓர் குடும்பம். அதன் தலைவர் பூயநெதியா. வளெயிலகத்தடன் தடர்பதேமின்றி வாழும் இந்த ஊருக்கு அவ்வப்போது வருகைதரும் நாடளபிகள், புதியன ககண்ட வரவறே ஆகினறனர். அவர்கள் தாம் பனிக் கட்டி, தடலனைகி பளேனறவறறை இங்கு அறிமுகப்படுத்துகினறனர். புதியனவறறின் மீது பூயநெதியாவாக்கு ஆர்வம் அதிகம். அவர் தனிமை நாட்டம் உடையவர். ஆயினும் பலவறறையும், கபறிப்பாக விளங்காதவறறை, பூதிர்களனை ஆராய்ந்தறிவதில் ஈட்பாடககண்டவர். இப்பண்புகள் அவருடைய வழித்தளேனறல்களையும் தறறறிக் களள்கினறன. அவருடைய முதல் மகன், அவர்பைப் பளேனறே உறூதியான உடற்கட்டு வாய்ந்தவர். சிந்திக் காமல் சயெலாறறும் பண்பும் அவரிடமிருந்து பெற்றதுதான். இரண்டாவது மகன், தீவிரத்தனமையும் விசித்திரப் பளேக்கு உடையவர். இவையும் தந்தை அளித்த ககண்டகைகள் தாம். நாடளவையில் அந்தச் சிறற்றபர்தன் எளிய தனமையை, தனிமையை இழக்கிறது; அப்பகுதியிலுள்ள பிற ஊர்களடன் தடர்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஊர்கள் சரேந்து நாடும் உரூப்பறறுதல்; உள்நாட்குக் கலகங்கள். அமதையாக இருந்த மகொந்தளே முன்பு அறியாத வன்முறைகளையும் சாவுகளையும் எதிர்களள்கிறது. பூயநெதியாவின் இரண்டாவது மகன், தகாதவழி சலெகிறார். வசபைப்பழி ஏறகிறார். உள்ளாட்சி அரசுகள் அடிக் கபிகைமாறுகினறன. ஓர் கட்டத்தில், அக்குடும்பத்தின் மிகக் ககாடியவர் எனத்தக்க ஓர்வார் சரவாதிகாரியாகச் சயெல்படுகிறார். விளவாக அவருக்கு மரணத்தண்டனை கிடகைகிறது. அடுத்து ஓர் மயேர் நியமிக் கப்படுகிறார். அவருடைய நிரவாகம் அமதையாகச் சலெகிறது. ஆயினும் மற்றொரு கலகம் வடிக் கிறது; அவர் ககால் லப்படுகிறார். அவருக்குப் பின் கலகம் முடிவாக்கு வருகிறது; சமாதான உடன் பாடும் கயெழைத்தாகிறது.

Written by - ஞாலன் சூப் பிரமணியன் -

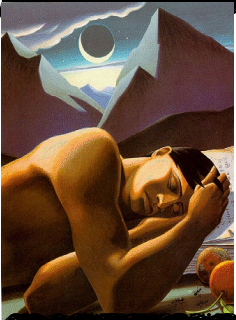
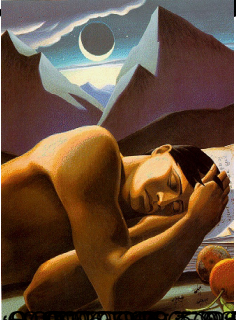
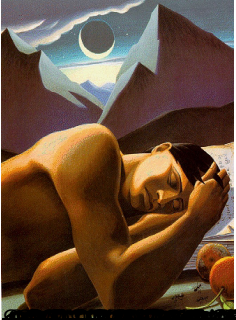
Saturday, 29 December 2012 18:20 - Last Updated Saturday, 29 December 2012 18:35

Written by - ஊரலன் சம்பிரமணியன் -

Saturday, 29 December 2012 18:20 - Last Updated Saturday, 29 December 2012 18:35

<http://www.kalachivadu.com/issue-124/page14.asp>